

De klaagzang van Jim McNeely

DHC
12-1-2023

We gaan een weekeinde tegemoet met een verbazend rijk jazzprogramma. Eerst zaterdag 14 januari het optreden van Rob en Sebastiaan van Bavel, vader en zoon, in hun programma 'Quatre mains' in Podium aan Zee (21.00 uur) waarover ik vorige week berichtte. Fauré, Ravel en jazz. Vader Rob van Bavel speelde zondag jongstleden in Kafe Kafka nog een serie schitterende soli.

Komende zondag, 15 januari (16.00 uur), staat daar het trio van de Italiaan-

se pianist Roberto Tarenzi. Gast is saxofonist Jasper Blom en die geldt als een van de veelzijdigste moderne jazzsaxofonisten in Nederland. Hij is bezig met een serie 'Polyphony'-cd's, met een derde op komst. Je kunt bij hem middeleeuwse muziek als inspiratiebron herkennen, Orlando di Lasso, maar ook Bartók. Altijd spannend, al kan hij je via verfijnde poëtische lijnen ook langs afgronden van veelstemmigheid brengen. Hoe zondag de combinatie met

Tarenzi's trio gaat klinken? Geen idee. Prima jazzmusici, Tarenzi werd door de Amerikaanse jazzsaxofonist en docent Dave Liebman zelfs 'een van de meest getalenteerde pianisten die ik de laatste jaren ontmoet heb' genoemd. Afwachten dus.

Maar de klapper is een aantal uren eerder diezelfde zondag. Om 14.00 uur in het Marriott-hotel. Daar speelt dan het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) en dat was zelden of nooit in Den Haag te horen. Schande, want het orkest geldt als een van de allerbeste bigbands van Europa. De complete Nederlandse jazztop is erin vertegenwoordigd en het orkest is de 'ruggengraat' van de jazzprogrammering van het Amsterdamse Concertgebouw. In het Marriott presenteert het de Haagse première van de muziek van de Amerikaanse componist-arrangeur

Jim McNeely dat het kortgeleden op cd uitbracht als 'Threnody', oftewel 'klaagzang'.

De geschiedenis van die muziek en cd is een heel bijzondere. McNeely bouwde een grote naam op als arrangeur van de Thad Jones/Mel Lewis Big Band en het Vanguard Jazz Orchestra, werd in Europa erkend en gevraagd, en met het JOC werkte hij in 2020 aan een programma met saxofonist Joshua Redman. Toen kwam Covid en McNeely keerde terug naar zijn studio thuis. Tot Juan Martinez – artistiek leider en baritonsaxofonist van het JOC – hem vroeg muziek te schrijven speciaal gericht op de karakters van de JOC-musici. Het werd een Covid-communicatie op afstand, repetities via Zoom, en een van McNeely's composities werd 'Threnody', die klaagzang. "Opgedragen aan de slachtoffers van twee plagen, Covid en

Vladimir Poetin," zegt McNeely zelf.

De cd telt alleen McNeely-stukken en één 'standard', 'My Foolish Heart', waarin altist Marco Kegel erg mooi soleert. McNeely's eigen stukken zijn niet bepaald meezingers, maar bieden voortdurend klank- en ritmeverschuivingen die nogal wat vragen van het orkest. Dat brengt McNeely ertoe van de 'liner notes' van 'Threnody' zelfs een lofzang te maken. Drummer Martijn Vink noemt hij 'simply one of the greatest drummers, anywhere' en hij schreef voor hem 'Martijn's Thing'.

Een laatste McNeely-pluim gaat naar onze Haagse Hilde Slinger, weduwe van pianist Cees Slinger. 'The godmother of the JOC', schrijft hij. Want Hilde weet alles van en organiseert alles vóór het orkest. Hulde.

Bert Jansma